

UZASADNIENIE

1. Cel przyjęcia ustawy

W dniu 14 grudnia 2016 r. przyjęto w Strasburgu dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2014 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) - Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37 (tzw. dyrektywa IORP 2). Dyrektywa ta ma na celu minimalną harmonizację zasad dotyczących nadzoru i zarządzania oraz organizacji instytucji pracowniczych programów emerytalnych (ang. *institutions for occupational retirement provisions* – IORP), ułatwienie mobilności pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, uregulowanie zasad działalności transgranicznej IORP oraz ułatwienie koordynacji praktyk nadzorczych Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (ang. *European Insurance and Occupational Pension Authority* – EIOPA).

Zgodnie z art. 64 ww. dyrektywy dnia 13 stycznia 2019 r. upływa termin przewidziany na przyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania. Projektowana ustawa wykonuje ten obowiązek.

2. Zakres zmienianej regulacji

Pracownicze programy emerytalne mogą być w Polsce prowadzone w jednej z czterech dostępnych form:

- 1) funduszu emerytalnego,
- 2) umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek do funduszu inwestycyjnego,
- 3) umowy grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym,
- 4) zarządzania zagranicznego.

Zatem w polskim porządku prawnym definicję IORP zawartą w art. 6 pkt 1 dyrektywy wyczerpuje wyłącznie forma funduszu emerytalnego, a dokładnie – pracowniczego funduszu emerytalnego zarządzanego przez pracownicze towarzystwa emerytalne. Pozostałe dwie formy pracowniczego programu emerytalnego to tylko umowy z instytucjami finansowymi, zaś forma zarządzania zagranicznego to umożliwienie zagranicznym IORP prowadzenie działalności transgranicznej w Polsce. W chwili obecnej w Polsce działają 2 podmioty, które można zidentyfikować jako IORP (tj. Pracowniczy Fundusz Emerytalny *Nowy Świat* oraz Pracowniczy Fundusz Emerytalny *Orange Polska*).

W celu dokonania transpozycji przepisów ww. dyrektywy konieczne jest znowelizowanie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449 oraz z 2018 r. poz. 1091 i 1629), zwanej dalej „ustawą o PPE”, oraz ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906), zwanej dalej „ustawą o OIFFE”.

W zakresie transpozycji dyrektywy IORP projektowana nowelizacja obejmuje:

1. Zmianę art. 8 ustawy o OIFFE poprzez:
 - a) dodanie pkt 6b, w którym określa się definicję *pracowniczego funduszu przenoszącego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 12 dyrektywy,
 - b) dodanie pkt 6c, w którym określa się definicję *pracowniczego funduszu przyjmującego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 13 dyrektywy,
 - c) zmianę określonej w pkt 17 definicji *rynku regulowanego*. Przepis ten jest transpozycją art. 6 pkt 14 dyrektywy,
 - d) dodanie pkt 18, w którym określa się definicję *rodzimego państwa członkowskiego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 10 dyrektywy,
 - e) dodanie pkt 19, w którym określa się definicję *przyjmującego państwa członkowskiego*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 11 dyrektywy,
 - f) dodanie pkt 20, w którym określa się definicję *trwałego nośnika informacji*. W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o OIFFE brak jest takiej definicji, zaś definicja określona w art. 3 pkt 54 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768 z późn. zm.) nie obowiązuje *per analogiam* w innej ustawie.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 7 dyrektywy,
 - g) dodanie pkt 21, w którym określa się definicję *kluczowej funkcji w systemie zarządzania*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 18 dyrektywy,
 - h) dodanie pkt 22, w którym określa się definicję *działalności transgranicznej*. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.
Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 19 dyrektywy.

2. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 16a, który obliguje organ nadzoru do przekazywania Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (dalej EIOPA) informacji na temat pracowniczych funduszy, które uzyskały wpis do rejestru funduszy. W dotychczas obowiązujących przepisach nie funkcjonował taki obowiązek.

Przepis jest transpozycją art. 9 ust. 3 dyrektywy.

3. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 2a określającego zasady zarządzania pracowniczym funduszem emerytalnym. Rozdział ten obejmuje art. 26a–26f:

- a) Art. 26a nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania prowadzoną działalnością. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 1 i 2 dyrektywy,

- b) Art. 26b nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego i korzystania z outsourcingu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 3 dyrektywy,

- c) Art. 26c nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania i prowadzenia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 4 dyrektywy,

- d) Art. 26d nakłada na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek przygotowania planów awaryjnych celem zapewnienia ciągłości i regularności prowadzonej działalności. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 21 ust. 5 dyrektywy,

- e) Art. 26e zobowiązuje pracownicze towarzystwa emerytalne do prowadzenia i dokumentowania własnej oceny ryzyka. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 28 dyrektywy,

- f) Art. 26f określający zasady na jakich pracownicze towarzystwo może powierzyć osobie trzeciej pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem.

W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 31 ust. 1 dyrektywy,

4. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 2b określającego zasady prowadzenia działalności transgranicznej pracowniczego funduszu. Rozdział ten obejmuje
 - a) Art. 26g określający procedurę ubiegania się o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej przez pracowniczy fundusz. Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 1-4 dyrektywy,
 - b) Art. 26h, w którym określa się środki ponaglenia w przypadku braku wydania decyzji o zezwoleniu na prowadzenie działalności transgranicznej oraz środki zaskarżenia decyzji odmawiającej wydania zezwolenia na prowadzenie tej działalności. Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 5 dyrektywy.
5. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a nakładającego na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek wprowadzenia kluczowych funkcji: zarządzania ryzykiem oraz audytu wewnętrznego, a także nakładającego na pracownicze towarzystwa obowiązek zapewnienia ochrony prawnej osobom, które zgłoszą organom nadzoru nieprawidłowości lub brak działań zaradczych. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takich obowiązków.

Przepis jest transpozycją art. 24 dyrektywy.
6. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b określającego cel i zakres przedmiotowy funkcji zarządzania ryzykiem. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 25 dyrektywy.
7. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42c określającego zakres przedmiotowy funkcji audytu wewnętrznego. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 26 dyrektywy.
8. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 42d, który stanowi, że w przypadku powierzenia zarządzania aktywami podmiotom zewnętrznym, spełniającym warunki określone w przepisach ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – pracownicze towarzystwo emerytalne zarządzające pracowniczym funduszem jest zwolnione z obowiązku spełniania tych wymogów.

Przepis ten, stanowiący część implementacji art. 31 dyrektywy (Outsourcing), jest pozytywną odpowiedzią na zgłoszoną w tym zakresie uwagę PTE *Nowy Świat* (nr 24 w zestawieniu uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych).

9. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b nakładającego na pracownicze towarzystwa emerytalne obowiązek ustanowienia i stosowania odpowiedniej polityki wynagrodzeń względem osób zarządzających funduszem oraz określającego zasady tej polityki. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 23 dyrektywy.

10. Dodanie w art. 49 ustawy o OIFFE ust. 1a oraz ust. 5-6, w których nakłada się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji poufnych dotyczących działalności towarzystwa także po ustaniu sprawowania funkcji, określa się wyjątek od zachowania tajemnicy zawodowej w postaci przekazywania informacji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, a także Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych. a także zezwala na ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę służbową w przypadku likwidacji programu emerytalnego w drodze postępowania cywilnego lub gospodarczego oraz
W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczących tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 52 dyrektywy.

11. Zmianę art. 58a poprzez zastąpienie w ust. 1 i 4 niedookreślonego terminu *Niezwłocznie po udzieleniu* terminem, odpowiednio dwóch i jednego tygodnia, a także skrócenie w ust. 5 terminu 3 miesięcy do 6 tygodni.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 11 i 12 oraz art. 11 ust. 7 dyrektywy,

12. Zmianę art. 62 ustawy o OIFFE przez dodanie ust. 6, w którym nakłada się na organ nadzoru obowiązek przekazania do EIOPA informacji o cofnięciu pracowniczemu funduszowi zgody na utworzenie pracowniczego towarzystwa. W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 48 pkt 5 dyrektywy.

13. Dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b określającego zasady przeniesienia transgranicznego. Rozdział ten obejmuje art. 106l-106p.

Przeniesienie transgraniczne polega na przeniesieniu przez pracowniczy fundusz emerytalny zobowiązań funduszu oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych do pracowniczego

funduszu emerytalnego – przyjmującego, znajdującego się za granicą. Fundusz przyjmujący przejmuje zatem wszystkie aktywa i środki, ale też zobowiązania funduszu przenoszącego, nie ma zatem żadnego zagrożenia dla wypłaty przyszłych świadczeń.

a) Art. 106l określa zakres przedmiotowy przeniesienia transgranicznego oraz zastrzega że koszty przeniesienia transgranicznego pokrywają członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których dotyczy przeniesienie i którzy je zatwierdzili. Koszty te mogą być potrącane z ekwiwalentów pieniężnych związanych z przenoszonym programem. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 1-2 dyrektywy.

b) Art. 106m określa kto zatwierdza decyzję o przeniesieniu transgranicznym. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 3 dyrektywy.

c) Art. 106n który stanowi, że przeniesienie transgraniczne jest dokonywane za zezwoleniem odpowiednich organów nadzoru, na wniosek, oraz określa treść wniosku o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 4-5 dyrektywy.

d) Art. 106o który określa obowiązki odpowiednich organów nadzoru względem wniosku pracowniczego funduszu emerytalnego o wydanie zezwolenia na przeniesienie transgraniczne. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 6-9 dyrektywy.

e) Art. 106p który wskazuje sąd właściwy do rozpatrzenia zaskarżenia pracowniczego funduszu wniesionego w przypadku wydania przez organ nadzoru decyzji odmownej w przedmiocie wydania zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego oraz tryb i termin na wniesienie tego zaskarżenia. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 12 ust. 10 dyrektywy.

14. Dodanie w art. 146 ustawy o OIFFE ust. 4, który umożliwia pracowniczym funduszom emerytalnym (z uwzględnieniem reguł ilościowych uzasadnionych względami ostrożnościowymi) inwestowanie w instrumenty emitowane lub

gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne, europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskie fundusze *venture capital* (tj. zajmujące się inwestycjami na wczesnych etapach rozwoju) czyli tzw. instrumenty ELTIF, EuSEF, EuVECA i ESIF. Aktualnie obowiązujący katalog dozwolonych lokat aktywów pracowniczych funduszy emerytalnych nie obejmuje ww. instrumentów.

Przepis jest transpozycją art. 19 ust. 6 lit. d dyrektywy.

15. Dodanie w art. 147 ustawy o OIFFE ust. 2, który umożliwi pracowniczym funduszom emerytalnym umieszczanie w swoim statucie informacji o tym, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długofalowe skutki decyzji inwestycyjnych w związku z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i związanymi z ładem korporacyjnym – tzw. czynnikami ESG (ang. *environmental, social, governance*). Należy zauważyć, że uwzględnianie czynników ESG, zdaniem Komisji Europejskiej, przyczynia się do wzrostu społecznej odpowiedzialności biznesu oraz lepszego dostosowania do wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi i społecznymi. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy.

16. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 152a, który obliguje pracownicze towarzystwa emerytalne do niezwłocznego poinformowania organu nadzoru o zawarciu umowy powierzenia pełnienia funkcji osobie trzeciej lub podmiotowi zewnętrznemu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 31 ust. 6 dyrektywy.

17. Zmianę treści art. 157 ustawy o OIFFE, która dookreśla, że umowa funduszu z depozytariuszem powinna być sporządzona na piśmie oraz obligować pracowniczy fundusz do przekazywania depozytariuszowi wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Dotychczas obowiązujący przepis nie wymagał ani formy pisemnej umowy ani dostarczania depozytariuszowi informacji.

Przepis jest transpozycją art. 33 ust. 5 dyrektywy.

18. Dodanie w art. 192 ustawy o OIFFE ust. 4, w którym na pracownicze fundusze nakłada się obowiązek udostępnienia statutu funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej, ponieważ statut funduszu zawiera szereg informacji, jakie fundusz ma obowiązek udostępniać, na mocy przepisów dyrektywy.

W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 37 ust. 4 dyrektywy.

19. Zmianę treści art. 194a ustawy o OIFFE poprzez:

- a) dodanie ust. 2a, który określa, że jeżeli pracowniczy fundusz w swojej polityce inwestycyjnej uwzględnia czynniki ESG, to deklaracja pracowniczego funduszu informuje w jaki sposób fundusz to robi. Dodawany przepis jest konsekwencją uwzględnienia w projektowanym art. 147 możliwości zamieszczenia w statucie pracowniczego funduszu informacji o uwzględnianiu czynników ESG, w związku z transpozycją art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy.
- b) zmianę treści ust. 5 w którym nakłada się na pracownicze i dobrowolne fundusze emerytalne obowiązek udostępnienia na stronach internetowych deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu oraz przesyłania jej na pisemne żądanie członka funduszu. Dotychczas pracownicze i dobrowolne fundusze zobowiązane były jedynie do przekazywania deklaracji na pisemne żądanie członka funduszu.

Przepis jest transpozycją odpowiednio art. 30 oraz 44 lit. b dyrektywy.

20. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 194b, który obliguje pracownicze towarzystwa emerytalne do przekazywania członkom funduszu oraz osobom uprawnionym do wypłaty, informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania funduszu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku.

Przepis jest transpozycją art. 37 ust. 3 dyrektywy.

21. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 194c, który obliguje pracownicze towarzystwa emerytalne do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkom funduszu raz w roku „Informacji o świadczeniu emerytalnym”, która zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu. W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego obowiązku i w rezultacie informacje te są rozproszone.

Przepis jest transpozycją art. 38 ust. 1 dyrektywy.

22. Dodanie w ustawie o OIFFE art. 207c, który nakłada na organ nadzoru obowiązek niezwłocznej publikacji na swojej stronie internetowej informacji na temat każdej kary nałożonej na pracownicze towarzystwo lub pracowniczy fundusz za naruszenie przepisów ustawowych oraz określenie zakresu publikowanych informacji. W dotychczas obowiązujących przepisach nie regulowano tego zagadnienia.

Przepis jest transpozycją art. 48 ust. 4 i 51 ust. 2 dyrektywy.

23. Zmianę art. 2 ustawy o PPE przez:

- a) dodanie pkt 11a, w którym określa się definicję *potencjalnego uczestnika* (pracowniczego programu emerytalnego). W obecnie obowiązujących przepisach brak jest takiej definicji.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 7 dyrektywy.

- b) dodanie pkt 25, w którym określa się definicję *trwałego nośnika informacji*. W obecnie obowiązujących przepisach ustawy o PPE brak jest takiej definicji, zaś definicja określona w art. 3 pkt 54 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie obowiązuje *per analogiam* w innej ustawie.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 6 pkt 17 dyrektywy.

24. Zmianę treści art. 18 ustawy o PPE poprzez umożliwienie w ust. 1, 4 i 5 składania deklaracji o przystąpieniu do programu oraz potwierdzania jej przyjęcia lub odmowy przyjęcia w postaci elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 11 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

25. Zmianę art. 20 ust. 1 ustawy o PPE poprzez umożliwienie uczestnikowi programu emerytalnego składania oświadczeń woli w sprawach dotyczących tego programu w postaci elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 12 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

26. Zmianę art. 22 ustawy o PPE poprzez:

- a) dodanie ust. 1a stanowiącego, że informacje o warunkach funkcjonowania programu powinny być udostępniane bezpłatnie, sporządzone z użyciem jasnego i zrozumiałego języka, bez żargonu i terminów technicznych, spójne i rzetelne oraz dostępne w języku państwa członkowskiego UE, którego prawo ma zastosowanie do danego programu (w Polsce będzie to język polski). Dotychczas wymogi dotyczące informacji nie były tak ściśle określone lub były rozproszone w całej ustawie.

Przepis ten jest transpozycją 36 ust. 2 dyrektywy.

- b) dodanie w ust. 2 pkt 7 lit. f rozszerzającego obowiązki informacyjne pracodawcy względem uczestnika programu o przekazanie informacji na temat osiągniętych w minionych 5 latach wynikach inwestycyjnych. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują przekazywania takich informacji.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 37 ust. 1 lit. g dyrektywy.

27. Zmianę treści art. 22a ustawy o PPE poprzez skreślenie w ust. 1 i 3 słów odnoszących się do wymogu sporządzenia przekazywanej informacji z użyciem jasnego i zrozumiałego języka, a zamiast tego zawierającej odesłanie do art. 22 ust. 1a, gdzie określono jakie wymogi powinny spełniać informacje przekazywane uczestnikom programu.

Proponowany przepis jest konsekwencją wprowadzenia do art. 22 ust. 1a, który implementuje art. 36 ust. 2 dyrektywy.

28. Dodanie w ustawie o PPE art. 22b – wprowadzającego obowiązek sporządzenia i przekazywania uczestnikowi programu dokumentu zatytułowanego *Informacja o świadczeniu emerytalnym*, który zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu, np.: jasne wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty, informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonych środkach czy wyszczególnienie kosztów odliczonych przez zarządzającego programem. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują obowiązku przekazywania takiego dokumentu.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 38, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 1 lit. d, art. 44 lit. c dyrektywy.

29. Dodanie w ustawie o PPE art. 22c – określającego zakres informacji, do otrzymania których mają prawo potencjalni uczestnicy przed przystąpieniem do programu, w tym o dostępnych opcjach inwestycyjnych, uwzględnianiu czynników ESG w polityce inwestycyjnej, osiągniętych w przeszłości wynikach, rodzajach kosztów czy głównych cechach charakterystycznych programu. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują obowiązku przekazywania takiego dokumentu.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 41 ust. 1-2 dyrektywy.

30. Dodanie w ustawie o PPE art. 22d – rozszerzającego obowiązki informacyjne zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi o przekazywanie uczestnikom tych programów uprawnionym do wypłaty okresowej informacji na temat zgromadzonych przez nich w programie środków oraz dostępnych opcjach wypłaty. Obecne regulacje zawarte w ustawie o PPE wydają się być w tym zakresie nie wystarczające.

Proponowany przepis jest transpozycją art. 43 ust. 1 dyrektywy.

31. Zmianę treści art. 36 ustawy o PPE poprzez:

a) w ust. 7 dodanie do informacji przekazywanych przez organ nadzoru zarządzającemu zagranicznemu, informacji na temat wymogów dotyczących

informacji przekazywanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom i beneficjentom.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 7 dyrektywy,

b) w ust. 8 skrócenie terminu 2 miesięcy do 6 tygodni w ciągu których organ nadzoru przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru informacje określone w art. 36 ust. 7. Przepis ten jest transpozycją art. 11 ust. 8 dyrektywy,

c) w ust. 9 nałożenie na organ nadzoru obowiązku przekazywania informacji o zmianie wymagań określonych w art. 36 ust. 7 nie tylko zagranicznym organom nadzoru ale też zarządzającemu zagranicznemu, który przejął zarządzanie PPE.

Przepis jest transpozycją art. 11 ust. 9 dyrektywy.

32. Zmianę treści art. 47 ust. 1 ustawy o PPE poprzez umożliwienie uczestnikowi wypowiedzenia udziału w programie za pomocą komunikacji elektronicznej.

Proponowany przepis jest pozytywną odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami (uwaga nr 15 w wykazie uwag zgłoszonych w toku konsultacji społecznych).

3. Oczekiwane rezultaty

Oczekuje się, że wprowadzenie rozwiązań zaprojektowanych w procedowanej ustawie umożliwi pracowniczym funduszom emerytalnym podjęcie działalności transgranicznej, co ma znaczenie w kontekście wzrastającej mobilności pracowników w Unii Europejskiej. Kolejnym oczekiwaniem rezultatem jest polepszenie dostępu uczestników i potencjalnych uczestników pracowniczych programów emerytalnych do rzetelnej informacji, a co za tym idzie przyczynienie się do podejmowania bardziej świadomych decyzji przez zainteresowanych.

Ponadto oczekuje się, że dzięki wprowadzeniu projektowanych rozwiązań usprawniony zostanie proces wymiany kluczowych informacji między pracowniczymi funduszami, organami nadzoru i EIOPA, poprawi się poziom bezpieczeństwa inwestycji w związku z wprowadzeniem odpowiedniej polityki wynagrodzeń oraz zasad polityki inwestycyjnej, a także zwiększy się mobilność pracowników, dzięki umożliwieniu pracowniczym funduszom emerytalnym prowadzenia działalności transgranicznej.

4. Wpływ projektowanych zmian na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

Proponowane rozwiązania pozostają bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Mają jednak wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, jakimi są działające na polskim rynku pracownicze towarzystwa emerytalne.

Rozwiązania przedstawione w projektowanej ustawie mogą spowodować wzrost obciążeń dla pracodawców oraz pracowniczych towarzystw emerytalnych, ponieważ nakładają – w związku z wymaganiami UE – obowiązek wprowadzenia systemu zarządzania działalnością oraz kluczowych funkcji – dotychczas nieobecny w polskim prawie. W odniesieniu do obowiązków informacyjnych nowelizacja rozszerza zakres informacji przekazywanych pracownikom przez pracodawców i zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi.

Realizacja tych obowiązków może zatem wiązać się z koniecznością zaangażowania przez pracownicze towarzystwa nowych pracowników oraz wprowadzeniem dodatkowych procedur i dokumentów.

5. Data wejścia w życie

Proponuje się, by projektowana ustawa weszła w życie w po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, ponieważ w dniu 13 stycznia 2019 r. mija termin na dokonanie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341.

Przepisy nakładające na podmioty nowe obowiązki wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Proponuje się także by pierwszej oceny ryzyka, o której mowa w projektowanym art. 26e ust. 1 ustawy o OIFFE pracownicze towarzystwa dokonały w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Rozwiązania powyższe mają na celu umożliwienie podmiotom, na które będzie oddziaływać ustawa – w szczególności mikroprzedsiębiorstwom jakimi są działające na polskim rynku pracownicze fundusze emerytalne – przygotowanie się do wypełniania nowych obowiązków.

6. Informacja na temat konieczności notyfikacji oraz przeprowadzonych konsultacji

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. ⁵ poz. 2039 oraz z 2004 r. ⁵ poz. 597), dlatego nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt nie podlega opinii właściwych instytucji i organów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, a także skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych z reprezentatywnymi organizacjami pracodawców, związków zawodowych i organizacji branżowych oraz pod obrady Rady Dialogu Społecznego.

W toku uzgodnień międzyresortowych uwagi zgłosiły: Rządowe Centrum Legislacji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Finansów, Komisja Nadzoru Finansowego i Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Narodowy Bank Polski oraz Rzecznik Finansowy w przesłanych stanowiskach nie zgłosili uwag, pozostałe podmioty nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli *Wyniki uzgodnień międzyresortowych*.

W toku konsultacji społecznych uwagi zgłosiły: Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Pracodawcy RP, NSZZ Solidarność, PTE *Nowy Świat* oraz PTE *Orange Polska SA*. Pozostałe podmioty uwzględnione w procesie konsultacji nie zajęły stanowiska. Szczegółowa treść uwag oraz ustosunkowanie się do nich MRPiPS zostały przedstawione w tabeli *Wyniki konsultacji społecznych*.

W toku konsultacji i uzgodnień nie wpłynęło żadne stanowisko w trybie przewidzianym przepisami ustawy *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa*.

W dniach 27-28 listopada br. miała miejsce konferencja uzgodnieniowa, po której nastąpiły konsultacje robocze, w trakcie których ostatecznie uzgodniono projekt.